

سازمان بنادر و دریانوردی به عنوان تنها مرجع حاکمیتی کشور در امور بندری، دریایی و کشتی‌رانی بازرگانی به منظور ایفای نقش مرجعیت دانشی خود و در راستای تحقق راهبردهای کلان نقشه جامع علمی کشور مبنی بر "حمایت از توسعه شبکه‌های تحقیقاتی و تسهیل انتقال و انتشار دانش و سامان‌دهی علمی" از طریق "استانداردسازی و اصلاح فرایندهای تولید، ثبت، داوری و سنجش و ایجاد بانک‌های اطلاعاتی یکپارچه برای نشریات، اختراعات و اکتشافات پژوهشگران"، اقدام به ارایه این اثر در سایت SID می‌نماید.

سازمان بنادر و دریانوردی

کنترل خوردگی ناحیه جزرومدی سازه‌های دریائی

=====

مهندس فریبرز زهره نژاد

شرکت نفت فلات قاره - واحد حفاظت فنی

بدون شک ناحیه جزرومدی سازه‌های دریائی یکی از آسیب پذیرترین قسمت‌های این تاسیسات می‌باشد. ضربات ممتد و شدید امواج، اکسیژن فراوان، فقدان حفاظت کاتدی، اسپری نمک که دائماً بر روی این سطوح خیس و خشک می‌گردد و دشواری دسترسی به این قسمت همگی تاکید بر اهمیت حفاظت ناحیه جزرومدی تاسیسات دریائی دارند.

سیستم حفاظت کاتدی بدلیل عدم وجود یک الکتروولت دائمی در این ناحیه نمیتواند برقرار گردد. از سوی دیگر رنگهای صنعتی مدرن را، برای دستیابی به بالاترین قدرت پوشانندگی، باید حتماً "درکارگاه و با روشهای بسیار پیچیده بر روی دستگاهها بکاربرد. بنا بر این کار برد اینگونه پوششها برای تاسیسات دریائی بخصوص تحت شرایط سخت جوی ناحیه جزرومدی بسیار مشکل بوده و هرگز از نظر کیفی دارای کاردهی خوبی در این ناحیه نمیشد.

در این مقاله مروری بر چگونگی و میزان خوردگی این ناحیه از تاسیسات دریائی داشته و همچنین روشهای جلوگیری از خوردگی شامل پوششهای فلزی و غیر فلزی بیان گردیده است. از سوی دیگر تجربیات شرکت نفت فلات قاره در این رابطه و مقایسه روشهای حفاظتی موجود مورد بحث قرار گرفته است.

ICOPMAS

از آنجا شیکه آهن و فولاد هنوز هم رزانترین آلیاژ برای ساخت سازه های دریائی میباشد ، بنا براین اثرات خوردگی آب دریا بر روی این آلیاژوروشهای جلوگیری از آن باید شناسائی گردند . پدیده خوردگی فلزات گرچه در گذشته خسارات سنگینی به تاسیسات دریائی وارد ساخته است اما امروزه با لارفتن دانش بشری در این باره تا حدود زیادی قابل کنترل گردیده است . آنچه در مورد تاسیسات دریائی حائز اهمیت است محیط های مختلفی است که فلز در آن قرار میگیرد که طبیعتاً "هریک از این محیط ها بطریقی مشخص در خوردگی فلز عمل مینماید و روشی بخصوص برای کنترل خوردگی رامی طلبد .

لاکو (1) LAQUE برای تاسیسات دریائی ۶ ناحیه را در نظر گرفته است که عبارتند از :
 ناحیه زیربستر ، ناحیه لجن و گل ، ناحیه غوطه ور آب دریا ، ناحیه موج گیر ، ناحیه پاشش و اسپری آب دریا " ناحیه اتمسفری . در هر کدام از این شش ناحیه شدت خوردگی متفاوت است . (شکل ۱) نموداری از میزان خوردگی قسمتهای مختلف میباشد .
 همانگونه که مشاهده میگردد ناحیه موج گیر دارای حداکثر خوردگی نمیشود بلکه از نظر حفاظت مشکلترین قسمت میباشد . این ناحیه نسبت به ناحیه پائین تر کاتدی بوده و سبب خوردگی شدید ناحیه زیرین که آندی است میگردد . بدلیل مکانیزم اختلاف در میزبان دسترسی به اکسیژن این پدیده اتفاق میافتد که ملزوماً " نیاز به دانسیته جریان کاتدی بیشتر نسبت به قسمتهای عمیق تر آب دریا دارد . از سوی دیگر بدلیل عدم وجود یسک الکترولیت دائم در زمان جزر کامل جریان حفاظتی برقرار نمیگردد . ناحیه بالای ناحیه موج گیر یعنی ناحیه اسپری و پاشش آب دریا ماکزیم خوردگی را داراست زیرا از یکسو دائماً " با رطوبت حاوی اکسیژن فراوان در تماس است و از سوی دیگر در معرض فرسایش توسط امواج دریا در زمان طوفانی بودن دریا است . میزان خوردگی بمیزان 55MPY در این ناحیه اندازه گیری شده در حالیکه خوردگی آهن غوطه ور در دریای آرام برابر 5MPY میباشد . البته حرکت آب دریا و سرعت آن بر روی میزان خوردگی تاثیر دارد . افزایش سرعت آب بمیزان یک متر بر ثانیه میزان خوردگی را سه تا چهار برابر افزایش میدهد . ضربه حاصل از شناورها و برداشتن محصولات خوردگی زنگ فلز (که بنوبه خود پوششی محسوب میگردد) از روی پایه ها نیز شدیداً " در افزایش خوردگی تاثیر دارد .

موجودات دریائی با پوسته آهکی که بر روی پایه‌ها در ناحیه جزرومدی می‌چسبند ایمن ناحیه را تا اندازه‌ای محافظت می‌نمایند. این موجودات آهکی از یکسوسطح فلز در معرض آب دریا را کم کرده و در نتیجه میزان دانسیته جریان حفاظت کاتدی را کاهش می‌دهند و از سوی دیگر با نگهداری آب در زیر پوسته آهکی خود سبب می‌گردند در زمان جزرنبیزیک الکترولیت پیوسته برای رسیدن جریان حفاظت کاتدی به سطح فلز برقرار گردد. اندازه‌گیری اسیدتیه زیر پوسته آهکی نشان می‌دهد که محیط قلیایی بوده و آهن در این محیط در مقابل خوردگی ایمن می‌باشد. میزان خوردگی در منحنی شکل ۱ بصورت خوردگی عمومی نشان داده شده، در حالیکه عملاً "خوردگی توسط آب دریا بصورت موضعی و بطریق سوزنی (PITTING) می‌باشد. میزان خوردگی موضعی آهن بحالت غوطه‌وردن در آب دریا چهار میلی‌متر طی ۱۵ سال می‌باشد. در حالیکه در همین مدت آب دریا می‌تواند یک ورقه فولادی به قطر هشت میلی‌متر را کاملاً در ناحیه پاش از بین ببرد.

سطوح غوطه‌وردن در آب دریا و زیربستر دریا کاملاً توسط سیستم حفاظت کاتدی بطرق آندها قربانی یا جریان برق مستقیم حفاظت می‌گردد. رنگهای صنعتی مدرن نیز دقیقاً "جوابگوی مساله خوردگی قسمتهای اتمسفری می‌باشد. در نواحی اسپری آب دریا و تا زیر جزیره شدیدترین میزان خوردگی را دارند بدلیل عدم وجود یک الکترولیت دائم حفاظت کاتدی نمی‌توانند برقرار گردد. از سوی دیگر رنگهای صنعتی متداول نمی‌توانند کاملاً این قسمتها را در طول عمر سازه محافظت نماید. بنا بر این برای حفاظت این قسمت تاسیسات دریائی با یستی روشهای دیگری اعمال نمود. بتون، رنگهای خمیری، اسپری پودر فلزات، ورقه‌های فلزی آلایزهای ضد زنگ و نوارهای مختلفی در این مورد در طول نیم قرن گذشته بکار رفته است. روشهای تعمیراتی جدیدی نیز برای پوشش ناحیه جزرومدی تاسیسات موجود ابداع گردیده است. در این مقاله سعی گردیده این پوششها و روشها تشریح گردند و تجربیات بدست آمده در سطح جهان و شرکت نفت فلات قاره ایران بعنوان یکی از بزرگترین شرکتهای نفتی دریائی جهان در این زمینه بررسی گردد.

پوششهای حفاظتی:

تقریباً "حدود چهل سال است که دانشمندان علم خوردگی متفق القولند که ناحیه جزر

ومدی تاسیسات دریائی شدیداً " نسبت به قسمتهای زیرین کاتدی بوده و قسمتهای در معرض پاشش و اسپری آب دریا نیز بالاترین میزان خوردگی را داشته و باید بطریقـی محافظت کردند. در طول نیم قرن گذشته روشهای گوناگونی بدین منظور ابداع گردیده که در عمل هر کدام دارای محاسن و نقاط ضعف مربوط به خود میباشد که ذیلاً" بشرح هر کدام میپردازیم .

۱ - پوششهای فلزی :

پوششهای فلزی مقاوم در برابر خوردگی آب دریا عبارتند از: آلیاژ مونل ، آلیاژهای من و نیکل و فولاد ضد زنگ . در بین این آلیاژها از مونل ۴۰۰ بیشتر استفاده گردیده که محاسن آن بشرح زیر میباشد .

۱ - مقاومت فوق العاده در برابر خوردگی آب دریا .

۲ - مقاوم در برابر ضربه و سایش .

۳ - قابل انعطاف بوده و به هر شکل لوله یا پایه درمیآید .

۴ - به آسانی به فولاد قابل جوشکاری است .

۵ - ضریب انبساط و انقباض آن برابر آهن است .

۶ - توسط حفاظت کاتدی پلاریزه میگردد .

۷ - مقاوم در برابر چسبندگی موجودات دریائی و بخصوص خوردگی درون شکافی

CREVICE CORROSION سطوح زیرین موجود است .

۸ - به صورتهای مختلف بخصوص ورق با ضخامتهای مختلف موجود است .

در ابتدا ورقه های به ضخامت ۱/۲ الی ۱/۵ میلیمتر بر روی پایه های تاسیسات دریائی بکار برده میشد. اما امروزه پس از تحقیقات فراوان به این نتیجه رسیده اند که ضخامت لازم بین ۵ - ۳ میلیمتر میباشد. این ضخامت برای حفاظت ۲۰ سال کافی میباشد. آنچه که کاربرد پوششهای فلزی را محدود مینماید نفوذ آب دریا بین پایه و لایه آلیاژ محافظت و احتمال خوردگی از نوع گالوانیک بین دو آلیاژ غیر هم نام است . اسپری پودر فلزات، مذاب یا الکترواستاتیک و رنگهای سیلیکات معدنی روی نیز متداول است که همگی به سطحی تمیز جهت چسبندگی کامل نیاز دارند .

۲ - پوششهای لاستیکی :

این پوششها بر روی لوله‌ها قبل از نصب در کارخانه داده میشود که بیشتر در روی لوله‌های نفت چاهها در محل جزر و مدی کاربرد دارد و ما کزیمم تالوله هشت اینچ موجود است .

۳ - رنگهای صنعتی :

رنگهای صنعتی متداول مانند اپوکسی قیر ذغال COOL TAR EPOXY مدتهای مدیدی است که برای پوشش پایه‌های فلزی سکوها و اسکله‌ها بکار میرود . این رنگها گرچه مقاومت خوبی در برابر آب دریا دارند اما عملاً "حداکثر هفت سال مقیاساوم بوده اند . از سوی دیگر کاربرد این رنگها بعنوان رنگ تعمیراتی بر روی سطوح جزر و مدی بسیار مشکل بوده و در صورتیکه سطوح کاملاً "برای استاندارد سوئدی SA 2-1/2 تمیز نگردند چسبندگی بسیار کمی دارند .

۴ - بتون :

بتون بدلیل ایجاد محیط قلیائی ، آهن و فولاد را بخوبی محافظت مینماید . معمولاً ضخامت سه اینچ بتون بر روی فولاد کافی بنظر میرسد . مشکل اساسی بتون این است که هیچگونه خاصیت ارتجاعی نداشته و در صورت نفوذ کلرید درون بتون که نتیجتاً "خوردگی فولاد و ازدیاد حجم آرماتور را بهمراه دارد سبب شکستگی بتون شده و از بین میرود . بدیهی است که تعمیر این پوشش در نواحی جزر و مدی بسیار مشکل است .

۵ - نوارهای پوششی :

نوارهای پوششی از نوع پلی اتیلن و P.V.C گرچه در مقابل آب دریا مقاومتند اما بنهازبه تمیز بودن کامل سطوح دارند . تعمیر سیستم آسان میباشد اما عمر آن کوتاه است .

%

۶ - پوششهای آلی و کارگاهی :

این پوششها مانند پلی اتیلن یا پودراپوکسی به ضخامت حدود ۲/۵ میلیمتر با روشهای پیچیده HOT DIPPED, ELECTRO PLATED, FUSING BONDED در کارخانه بر روی سطح فلز اعمال میگردد. در صورتیکه متد آماده سازی سطوح و روش اعمال دقیقاً " برابر است با استانداردها کنترل گردید بسیار مقاوم میباشد. در صورت آسیب دیدگی مکانیکی قابل ترمیم نمیشوند و از سوی دیگر کاربرد تعمیراتی ندارند.

۷ - پشم شیشه ورزین :

پوشش فایبرگلاس بر روی لوله های فلزی بسیار متداول است ولی بر روی پایه های سکو چندان بکار نمیرود. این پوشش در برابر خوردگی بسیار مقاوم بوده و لسی در مقابل ضربات مکانیکی بسیار شکننده است.

۸ - چسب های خمیری :

یا SPLASH ZONE COMPOUND این چسب ها از انواع اپوکسی پلی آمید و حاوی ۱۰۰% مواد جامد سیلیکا بدون حلال بوده و پس از مخلوط شدن دو قسمت رزین و سخت کننده رکا برد بر روی فلز با ندمحکمی با فلز تشکیل میدهند ضمن آنکه پلیمریزه میگردند. از خصوصیات این مواد این میباشد که عامل آمین پلی آمید رزین قدرت جایگزینی ملکول آب در سطوح خیس را دارد و از سوی دیگر در آب حل نمیگردند. در مقابل ضربات مکانیکی آسیب پذیرند.

۹ - آستینهای جمع شونده با حرارت :

این ورقه ها عبارتست از یک زمینه پلیمر که درون آن الیافهای جمع شونده حرارتی دارای خواص یک آرما تور قرار گرفته است. ورقه ها به ابعاد و قطرهای متفاوت کسه

%

دارای زیپ درد و طرف است ساخته میشود. در عمل دور لوله یا پایه قرار میدهند و زیپ را می بندند. سپس توسط یک پریموس آنرا گرم می نمایند تا کاملاً جمع گردد و راه نفوذ عوامل خوردنده را به سطح لوله ببندد. میتوان این آسیتنها را قبلاً با چسب های حرارتی کریستالی آغشته نمود که در این صورت فلز را نیز باید قبلاً تا 120°C گرم نمائیم. در صورتیکه در زیر آب بکار برده شود از چسب هائی خمیری بندهشت میتوان استفاده نمود که در این صورت عملیات گرم نمودن فلز حذف میگردد. در مقابل خوردگی و آسیب مکانیکی هر دو مقاوم است و از سوی دیگر در مرحله تعمیرات کاربرد فراوان دارد.

۱۰ - مبدل رنگ :

نوعی از رنگها وجود دارند که بر پایه ایزوسیاناید و اورتان بوده و رنگ آهن را که یک لایه فعال (ACTIVE) است غیر فعال (PASSIVE) می نماید. این روش بدلیل عدم نیاز به عملیات شن پاشی سهل بوده اما پوششی دائمی نمیباشد.

۱۱ - سیلیکون گریس :

در این سیستم ابتدا موجودات دریائی چسبنده روی پایه برداشته میشود و سپس سطوح با فشار آب تمیز میگردد و سپس یک لایه نوار حاوی ژلاتین سیلیکون بر سطح پایه بکار برده میشود. سپس با نوار خارجی که از جنس پلی اورتان میباشد و با آب سفت و سخت میگردد لایه قبلی را میپوشانیم. خاصیت ضد آب HYDROPHOBIC ژلاتین سیلیکون سبب میگردد که کاملاً بر روی سطح فلز بچسبد و آب را از سطح فلز دور نماید. اما چون ژلاتین سیلیکون هیچ نوع استحکام مکانیکی ندارد بایستی حتماً "بایک نوار پوششی پوشانده شوند. نوارهای پلی اورتان سخت شونده با آب چندین سال است که بعنوان محافظ مکانیکی بکار میروند و نتایج رضایت بخش بوده و بنا بر این مجموعه این دو سیستم میتواند بخوبی در مقابل خوردگی و ضربات مکانیکی مقاومت نماید.

%

۱۲ - افزایش ضخامت اولیه فلز:

افزایش ضخامت اولیه برای قسمت‌های با خوردگی زیاد در زمان طراحی اسکله و سکوهای دریائی صورت میگیرد. افزایش ضخامت تا حدود ۲۰ میلیمتر نیز برای قسمت‌هایی که در معرض خوردگی و صدمات مکانیکی کشتیهاست در نظر گرفته شده است.

۱۳- دوآلیاژی:

لوله‌های دوآلیاژی از داخل فولاد و در خارج آلیاژی مقاوم به ضخامت ۱۰ تا ۲۰ در صد ضخامت کل میباشند. گرچه این روش برای تاسیسات آبی بهترین متد مقابله با خوردگی است اما در حال حاضر برای تعمیر سکوها موجود نمیتواند مورد استفاده قرار گیرد.

نتایج:

اسلایدهای شماره ۱ ال سی ۱۹ مروری دارد بر خوردگی و نوع حفاظت بکار رفته برای این قسمت تاسیسات دریائی. آنچه بسهولت از تصاویر مشاهده میگردد خوردگی شدید ناحیه پاشش آب دریا میباشد. روش متداول در شرکت نفت فلات قاره پوشش ناحیه جذرومندی با چسب‌های خمیری از نوع پلی آمید اپوکسی میباشد. تجارب حاصل از اعمال این روش برای اولین بار در سال ۱۹۷۵ و باز رسیهای مکرر حاکی از آن است که این پوشش در مقابل عوامل مخرب شیمیائی بسیار مقاوم میباشد اما در مقابل ضربات مکانیکی چندان مقاومتی ندارد.

بر روی لوله‌های نفت و گاز در محل جذرومندی در چندین مورد از مواد پشم شیشه و رزین استفاده گردیده است.

قابل ذکر است که اصولاً در طراحی سکوها و نفتی بدلیل اهمیت حفاظت لوله‌های نفت و گاز از نظر ایمنی و خوردگی، این لوله‌ها در موقعیستی هستند که در مجاورت تردد قایق‌ها نباشند. بنا بر این پوشش آنها با پشم شیشه و رزین در طول ۱۵ سال تجربه شرکت نفت

قاره هیچگونه آثاری از خوردگی یا شکستگی هما نگونه که در اسلاید مشاهده میگردند نشان نمیدهد .

بحیث :
=====

بطور کلی مساله خوردگی و حفاظت ناحیه جزرومدی تاسیسات دریائی را میتوان به دو بخش تقسیم کرد :

الف : حفاظت سازه های آتبی :

=====

امروزه در طراحی تاسیسات دریائی حفاظت ناحیه جزرومدی از اهمیت ویژه ای برخوردار است . اصولاً در طراحی سازه های جدید سعی میگردند که حداقل اتصالات و انشعابات در ناحیه جزرومدی قرار گیرد . از سوی دیگر ضخامت کافی با توجه به عمر سازه برای این قسمت در نظر گرفته میشود . در قسمتهائی که احتمال ضربات مکانیکی وجود ندارد میتوان از پوششهای فوق الذکر استفاده نمود . حفاظت در این مرحله بدلیل امکان آماده سازی سطوح توسط روشهای وزش شن ، شیمیائی ، مکانیکی و یا حرارتی قبل از اعمال ماده پوششی حاصل کار را از نظر چسبندگی ماده پوششی به سطح فلز بسیار عالی ارائه میدهد . از سوی دیگر در این مرحله میتوان از روشهای پیچیده مثل HOT DIPPING , ELECTROPLATING, FUSION BONDING و غیره استفاده نمود .

پوشش با آلیاژهای مقاوم در برابر خوردگی نیز در زمان ساخت سازه بسیار ساده تر از زمان تعمیرات است . امروزه مساله خوردگی گالوانیکی فولاد در اتصال با آلیاژهای مقاوم نیکل و مس چندان مطرح نمیشود . بعبارت دیگر ۳۷ سال تجربه کار برد این آلیاژها در عمل و آزمایشات لابراتواری (۲) ثابت کرده است که اکسیدهای خود فولاد مانند اکسید منگناطیسی آهن (Fe_3O_4) بمراتب کاتدی تر از آلیاژهای مونل نسبت به فولاد است . شکل شماره (۲) بترتیب نشان دهنده میزان خوردگی فولاد غوطه ور در آب دریا بر تماس با فولاد و در تماس با مونل در ناحیه پاشش

آب دریا میباشد. همانگونه که مشهود است اتصال مونل در خوردگی ناحیه جذرومدی فولاد تا شیر چندانی ندارد.

منحنی ۳ نشان میدهد که در صورت نفوذ آب بین مونل و فولاد گرچه تا شیرمختصی در افزایش خوردگی فولاد بطریق گالوانیکی دارد اما تا شیر این آلیاژ در حفاظت سطوح ناحیه پاشش آب دریا بسیار چشمگیر است.

فلزات دوتائی فولاد با ۱۰ تا ۲۰٪ ضخامت پوشش آلیاژ مقاوم (۳) امروزه مورد مصرف بسیاری در صنعت پیدا نموده اند. این پدیده جدید مساله ارزانی آلیاژ فولاد را با خاصیت ضد زنگ آلیاژهای مونل و فولاد ضد زنگ تلفیق نموده است. روشهای مختلفی برای اتصال دو آلیاژ به یکدیگر مانند هیدرولیک، حرارتی، انبساط گاز و غیره وجود دارد که در کاربرد باید مدنظر قرار گیرد. با کاربرد این فلزات دوتائی در ناحیه جزرومدی و پاشش امکان نفوذ آب بین دولایه نیز عملاً از بین میرود.

ب : حفاظت تاسیسات موجود :

تاسیسات دریائی موجود معمولاً "بدلیل فقدان تکنولوژی ساخت مواد فعلی در گذشته اغلب با سه لایه رنگهای متداول آن زمان مثل اپوکسی قطران ذغال COAL TAR EPOXY پوشانده شده اند. این رنگها گرچه در مقابل آب دریا مقاومند اما در ناحیه جزرومدی و پاشش آب دریا چندان کارآئی ندارند. در این ناحیه بدلیل تجزیه نور آفتاب در قطرات آب و بلورهای نمک آب دریا و تولید نور ماوراء بنفش و اشرازن حاصله رنگ، اپوکسی قطران ذغال COAL TAR EPOXY تجزیه میگردد و خواص چسبندگی و حفاظت خود را از دست میدهد. بنا بر این اغلب مشاهده میگردد که حداکثر پس از ۶-۷ سال این رنگها بکلی در این ناحیه از بین رفته و خوردگی فلز باشدت آغاز میگردد. جهت ترمیم پوشش این نواحی اولاً "نیاز به پوششی است که سریعاً در فاصله زمانی کوتاه بین جزرومدی قابل اعمال باشد و ثانیاً "بدلیل شرایط دشوار کار روشی جهت اعمال پوشش بکار گرفته شود که از نظر ایمنی، خطرات جانی و جراحت بدن با ل نداشته باشد.

در آخرین تجربه شرکت نفت فلات قاره در سال ۱۳۶۳ برای پوشش ۲۰۰۰ متر مربع نواحی جزرومدی و پاشش آب دریای پایه های سکوها ی دریائی برای هر متر مربع ۲۶۰ دلار هزینه داشته

%

Archive of SID

است. نوع پوشش چسبهای خمیری برپایه دو تایی TWO COMP. POLYAMIDE EPOXY بوده و روش کار تمیز نمودن سطوح از ۵/۰ متر زیر پائین ترین سطح آب در جزر کما مل، دو متر ناحیه جزرومدی و دو متر بالای جزرومدی یعنی ناحیه پاش آب دریا بوده است. اصولاً بایستی سطوح زیر آب توسط غواص و با دست، سطوح ناحیه جزرومدی توسط بئرس و سطوح پاشش توسط اسپری بدون هوا پوشانده گردد. در عمل کلیه سطوح با دست و توسط غواص پوشانده شد. از مبلغ فوق الذکر ۸۰٪ مربوط به کار مزد و تنها ۲۰٪ مربوط به مواد بوده است.

تجربه فوق درجه سختی کا روهزینه بالای کا رپوشش ناحیه جزرومدی را بخوبی آشکار میسازد.

اخیراً " بخاطر ایمنی بهتر کا ر و نتیجتاً ماده سازی بهتر سطوح و کا ربرد صحیح مواد، از اطاقکهای بسته غیر قابل نفوذ آب بنام (COFFERDAM) استفاده گردیده است. این اطاقکها بدور پایه بسته شده و توسط فشار هوا آب را خارج میسازد و سپس عملیات شن پاشی و آماده سازی سطوح و پوشش انجام میگیرد. همچنین بجای مواد EPOXY PUTTY از ورقه های POLY OLEFIN حاوی آرما تورپشم شیشه بکار میبرند. این ورقه ها در داخل دارای المنتهای حرارتی است که توسط جریان برق مستقیم گرم میگردند و سبب جمع شدن ورقه های پلی اولفین و چسبیدن بدور پایه میگردند. کلیه عملیات از راه دور کنترل میگردد و نیازی به غواص نمیشود. این روش در دریای شمال و خلیج مکزیک بکار رفته و نتایج رضایت بخش بوده است. (۴)

شرکت نفت فلات قاره تجربه ای با کا ربرد آلیاژهای ضد زنگ نداشته است اما از سال ۱۹۴۹ در صنعت مورد استفاده فراوانی داشته و نتایج مثبت بوده است. یک قسمت که حفاظت آن در تاسیسات دریائی نفت و کا رها از اهمیت بسیار است پوشش لوله های دریائی ورودی به سکو ها بنام رایزر (RISER) است. این لوله ها گاهی حرارتی بیشتر از ۱۰۰ درجه سانتیگراد دارند. بنا بر این خوردگی این لوله ها در ناحیه پاشش آب دریا را میتوان مشابه خوردگی اگزوز اتومبیلها دانست زیرا میدانیم که افزایش هر ۱۰ درجه سانتیگراد میزان خوردگی فولاد را در این محیط به دو برابر افزایش میدهند. دو حادثه مهم در دریای شمال و قسمت جنوبی خلیج فارس بترتیب در سالهای ۱۹۶۷ و ۱۹۷۵ دز لوله های نفت با پوشش سیمان علاوه بر تلفات جانی سبب خسارات زیادی از طریق آتش سوزی گردید. در حادثه خلیج فارس به این نتیجه رسیدند که ضخامت ۱۱ میلی متر فولاد در عرض سه سال

جدار لوله خورده شده است. از آن پس کلیه لوله‌های رایزرها را با مونسل (MONEL) ۴۰۰ به ضخامت سه میلیمتر پوشاندند. از سال ۱۹۶۷ تا کنون صدها رایزر در سطح صنایع نفت دریائی دنیا بدین وسیله پوشانده شده است.

استفاده از مبدل‌های رنگ (RUST CONVERTER) میتواند تا اندازه‌ای جایگزین هزینه سنگین عملیات شن پاشی گردد. شرکت نفت فلات قاره از این روش در آینده نزدیک استفاده خواهد نمود. البته این رنگها نمیتوانند در زیر سطح آب بکار رود و تنها در ناحیه موج گیر در زمان جزروناحیه اسپری آب دریا میتواند بکار رود.

پیشنهادات :

=====

با توجه به مشکلات کار و هزینه زیاد روشهای حفاظت این ناحیه تا سیسات دریا شایسته در سائلهای پس از نصب سازه پیشنهاد می‌گردد: بهترین و مقابله‌ترین پوشش برای طول عمر سازه در مرحله طراحی هر سازه دریائی در نظر گرفته شود.

در مورد سازه‌های موجود تجربیات سی ساله شرکت نفت فلات قاره در خلیج فارس حاکی از آنست که حفاظت نواحی زیر آب و اتمسفری بسهولت با روشهای موجود امکان پذیر بوده اما نواحی جزرومدی و پاشش آب دریا همواره مسئله ساز بوده است. سوابق پوشش این ناحیه با مواد رنگی و چسبهای خمیری پلی آمید حاوی ۱۰۰٪ سیلیکون نشان میدهد که این پوشش در مقابل خوردگی بسیار مقاوم اما در مقابل ضربات مکانیکی آسیب پذیر است. از سوی دیگر کاربرد این مواد بسیار پرهزینه بوده و حدود ۸۰٪ کل هزینه را شامل می‌گردد. بنا بر این با توجه به عوامل تعیین کننده ۱- نوع پوشش ۲- هزینه‌های گزاف آماده سازی سطوح ۳- شکنندگی پوشش در مقابل ضربات مکانیکی روشهای جدید عملاً در روی سازه‌های دریائی خلیج فارس اعمال گرد و نتایج سمیناری آتسی بررسی گردد.

الف: کاربرد روشهای جدید آمادگی سطوح در اطاقکهنای با کنترل از راه دور و استفاده از آستیه‌های جمع شونده حرارتی (با، یا بدون چسب پلی آمید اپوکسی) و مقایسه اقتصادی این روش با روش کار با غواص.

ب: کاربرد مواد مبدل رنگ آهن بجای عملیات شن پاشی و بر روی آن اعمال چسبهای اپوکسی و بررسی تجربی کارآشنی این سیستم.

%

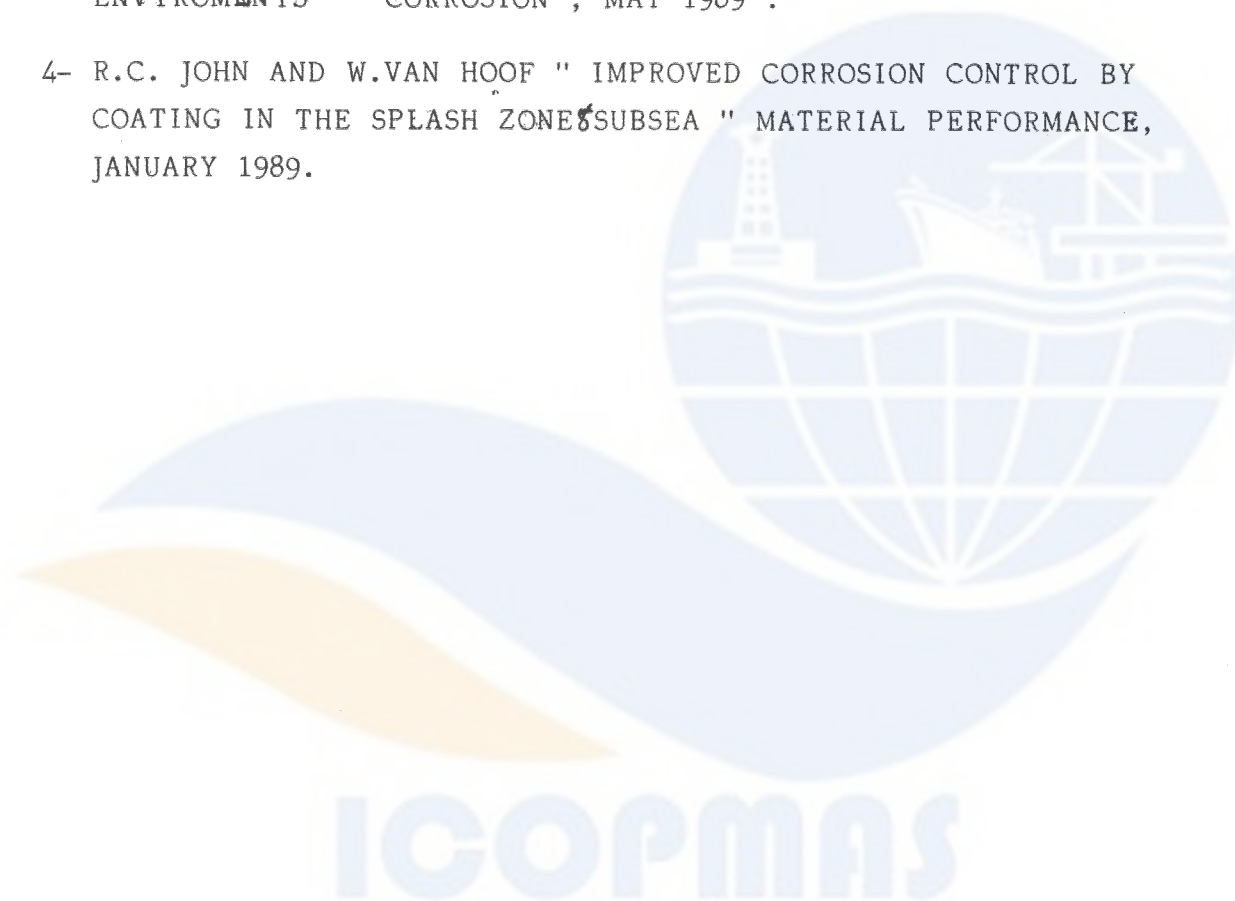
ج : کاربرد آلیاژ فلزات مقاوم مانند آلیاژ مونل ۴۰۰ بر روی پایه‌ها با یا بدون عملیات آماده‌سازی سطوح و همچنین با یا بدون لایه چسبهای اپوکسی در زیر ورقه آلیاژ.

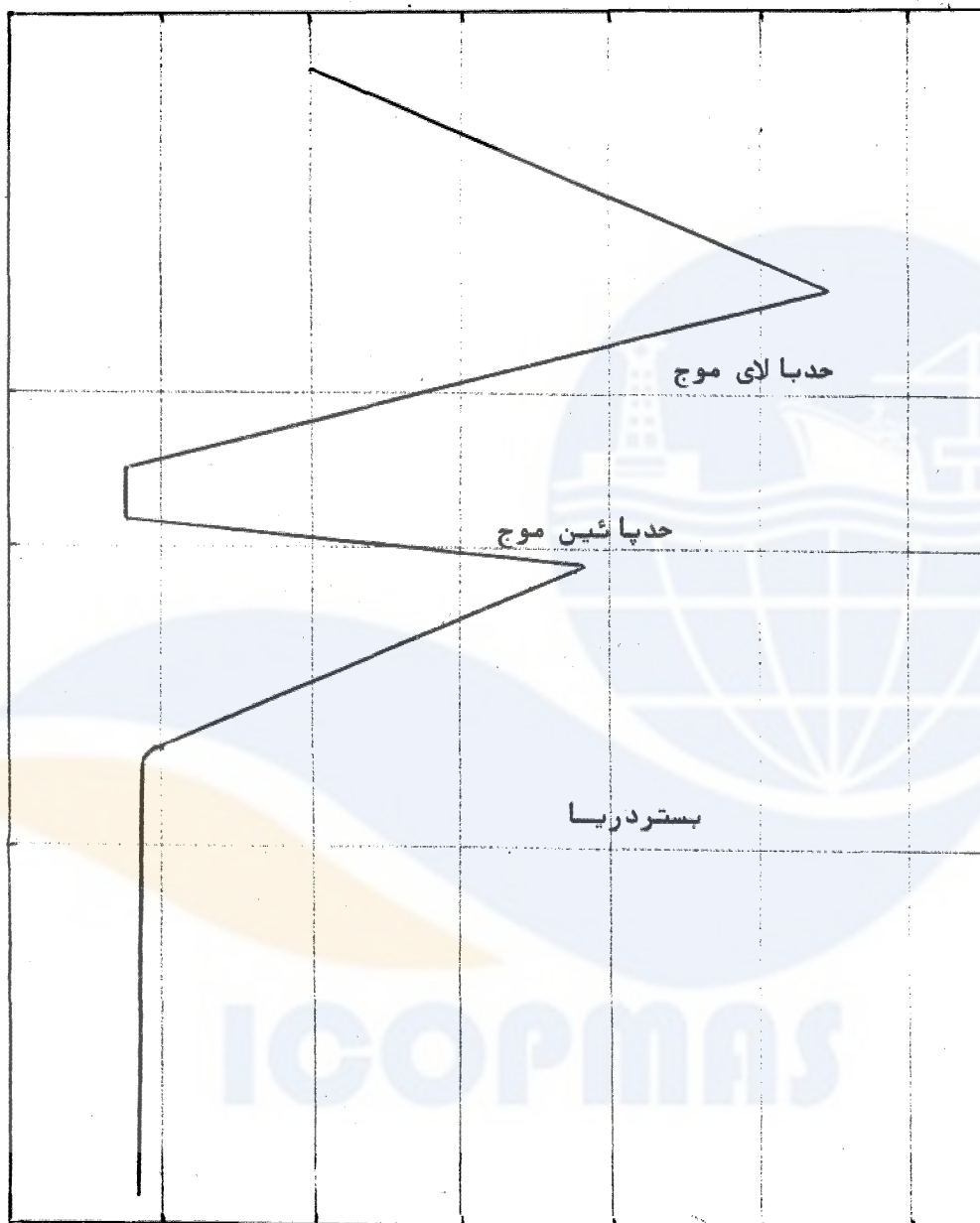
د : کاربرد ژله‌های سیلیکون در سطوح زیر آب توسط غواص بر روی سطوح زنگ زده بدون عملیات شن پاشی توسط غواص همراه با یک ورقه پوشش پلی اورتان

ه : کاربرد ترکیبی از روشهای فوق در راستای کاهش هزینه‌های آماده‌سازی سطوح و کاربرد مواد . .

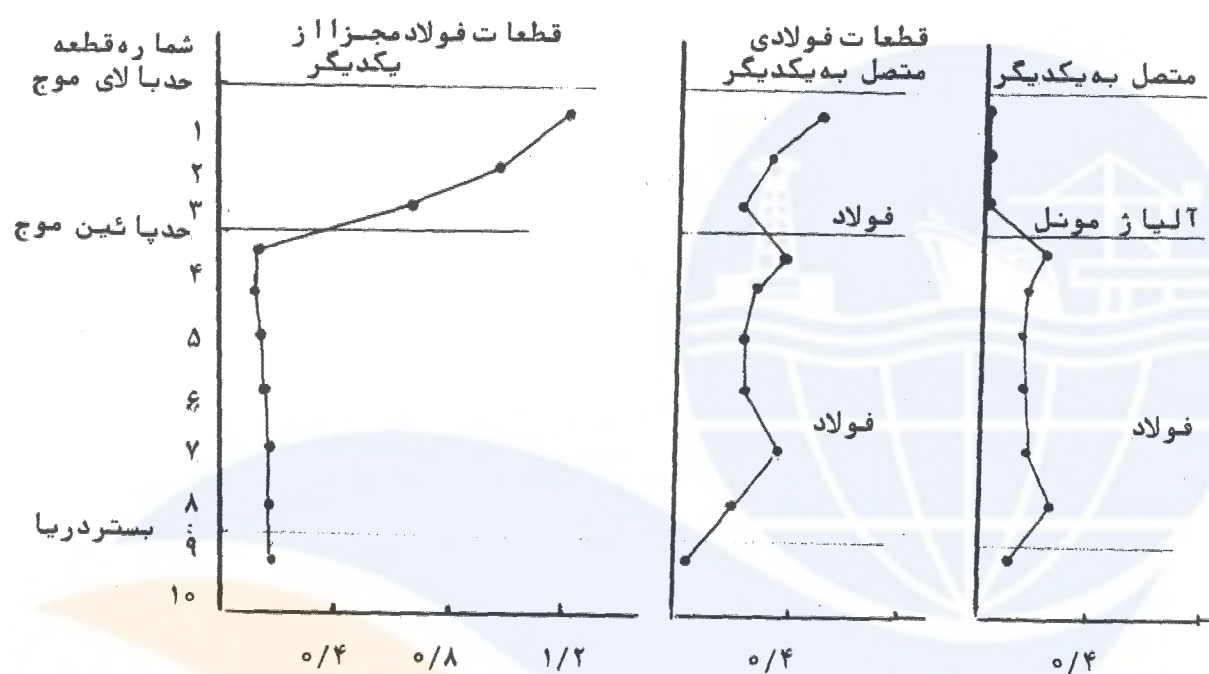
- 1- F.L.LAQUE " PROTECTION OF STEEL IN OFFSHORE STRUCTURES " DRILLING , JUNE 1950.
- 2- W.W.KIRK " METALLIC SHEATHING FOR PROTECTION OF STEEL IN SEA WATER " MATERIAL PERFORMANCE, SEPTEMBER 1987.
- 3- J.A.COLWELL , C.J.MARTIN AND R.D.MACK " EVALUATION OF FULL SCALE SECTIONS OF BIMETALLIC TUBING INSTIMULATED PRODUCTION ENVIROMENTS " CORROSION , MAY 1989 .
- 4- R.C. JOHN AND W.VAN HOOF " IMPROVED CORROSION CONTROL BY COATING IN THE SPLASH ZONE'SUBSEA " MATERIAL PERFORMANCE, JANUARY 1989.

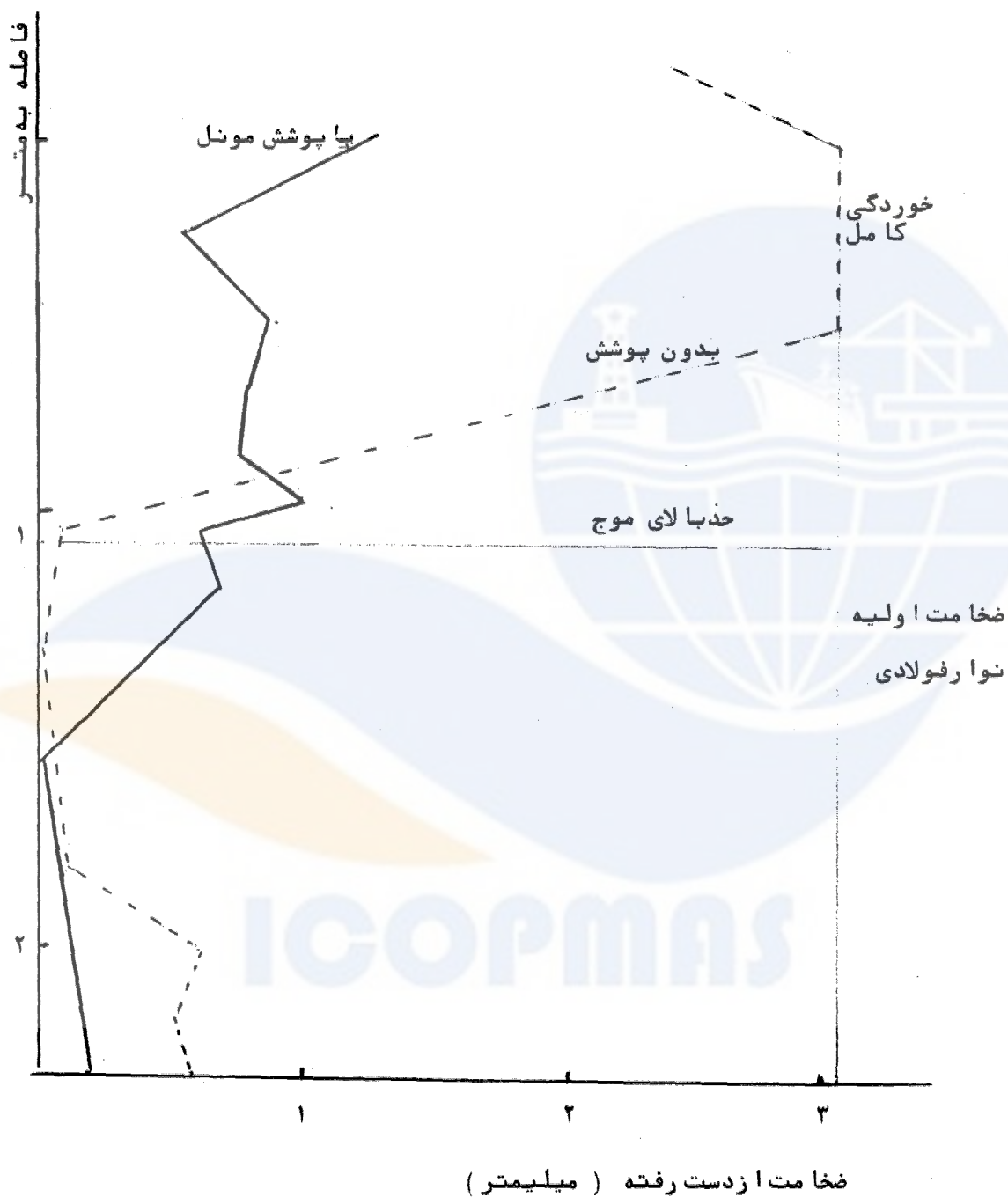
کاهش نسبی ضخامت فلز

شکل (۱) - نمودار خوردگی قسمتهای مختلف یک سازه دریایی بدون پوشش درآب دریا

میزان خوردگی بر حسب میلیمتر در سال

شکل (۲) - اثرات اتصال آلیاژ مونل در ناحیه موجگیر بر روی خوردگی فولاد در قسمت غوطه‌ور (مدت آزمون بیش از شش ماه)

شکل (۳) - خوردگی نوارهای فولادی با و بدون پوشش مونل بر روی پایه های یک سازه دریائی پس از پنج سال

Corrosion Control of Tidal Areas of Maritime Structures

F. Zohrenejad., Iranian Offshore Oil Company, Department of Engineering Conservation

Abstract

The tidal areas in maritime structures are undoubtedly one of the most vulnerable parts of these structures. Continuous and severe wave impacts, large amount of oxygen, lack of cathode protection, salt spray constantly getting dry and wet on this surface are two of the accessing issues of this part which all are stressing the importance of the preservation of the maritime structures tidal areas. The cathode protection system cannot be held in this area because of the presence of a constant electrolyte. On the other hand, the modern industrial paints should be painted on devices inside workshops and with complicated procedures, so that the maximum covering strength is obtained. Thus, the implementation of such coatings for maritime facilities especially in harsh atmospheric conditions of the tidal areas is too difficult and does not result in the desired efficiency. In this article, a survey is performed on the amount of corrosion and how it is created in this area of the maritime structures, and also the corrosion prevention methods including metal and non-metal coatings are expressed. Moreover, the experiences of the Iranian Offshore Oil Company in relation to this topic and comparing it to the existing conservation methods are discussed.

Keywords: offshore oil; industrial paints; corrosion control